

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-9 У. 18521/13
06.08.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Руже Урошевић, председника већа, Томислава Медведа и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Сандром Пауновић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из села ... код ..., кога заступа Иванка Тодоров, адвокат из Ниша, ул. Војводе Вука бб, изјављеној против туженог Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије, Нишавског управног округа, чији је правни следбеник Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Нишавски управни округ, ради поништаја решења број: 920-361-35-00105/2012-06 од 02.09.2013. године, у правној ствари инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 06.08.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Управе за имовину и инспекцијске послове грађевинске инспекције града Ниша, број: 356/1-252/2012-04 од 25.10.2012. године. Наведеним првостепеним решењем, наређује се власнику стамбеног објекта А.А. из села ..., општина ..., да у року од 7 дана од дана пријема овог решења уклони о свом трошку изграђени стамбени објекат бруто површине 61 м², у ..., на катастарској парцели број ... КО ... - ..., у ул. ... бр. ..., јер је исти изграђен без грађевинске дозволе и без претходно прибављене техничке документације. Уколико власник не поступи по налогу из овог решења, исто ће бити извршено принудним путем, преко другог лица, о чему ће бити донет посебан закључак, а трошкове извршења сносиће власници. Жалба изјављена на ово решење не одлаже његово извршење.

Тужбом поднетом Управном суду дана 25.11.2013. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, указујући да је неоснован његов став према коме околност да припрема документацију за издавање грађевинске дозволе не може бити разлог који утиче на доношење другачијег решења. Ово стога, што је наведени нови објекат од 61 м² уписан у катастру непокретности, сходно одредбама закона, уцртан у свим плановима у својој правој величини, при чему је тужилац добио дозволу за градњу објекта али исту није у року искористио. Такође, наводи да је уписан као власник наведеног објекта у листу непокретности број ..., на породичној стамбеној згради површине 61 м², са уделом 1/1 и

указује да је законом омогућен упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе, као и њихово учрпачање у скицама и плановима ако су изграђени пре априла месеца 2009. године, што подразумева чињеницу да такви објекти не треба да буду рушени. Додаје и да је ступањем на снагу Закона о легализацији објеката од 31.10.2013. године, омогућена легализација свих објеката без обзира на време изградње, у року од 90 дана од дана ступања на снагу наведеног закона, те сматра да нема разлога да објекат који је стар 40 година не буде легализован. Стога, сматра да је због равноправности грађана нужно омогућити му да свој објекат легализује или да у супротном, на исти начин буду порушени сви објекти грађени без грађевинске дозволе на територији целе Србије. Са наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при наводима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета ове правне ствари и разлога образложења оспореног решења, произлази да је грађевински инспектор првостепеног органа, у вршењу инспекцијског надзора, утврдио да је тужилац власник стамбеног објекта површине 61 м² на катастарској парцели број ... – ..., у улици ... бр. ..., док је увидом у лист непокретности број ... од 20.09.2012. године и копију плана, утврђено да је стамбени објекат изграђен без грађевинске дозволе и без претходно прибављене техничке документације, са ког разлога је у складу са чланом 176. став 1. тачка 10. Закона о планирању и изградњи тужиоцу наређена инспекцијска мера као у диспозитиву првостепеног решења. Тужени орган је одбио жалбу тужиоца изјављену против наведеног првостепеног решења, наставши да је грађевински инспектор првостепеног органа правилно утврдио да је жалилац као инвеститор извео радове ближе описане у образложењу ожалбеног решења, а да при том није прибавио акт надлежног органа, односно грађевинску дозволу.

Одредбом члана 176. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС" бр. 72/09...24/11), прописано је да је у вршењу инспекцијског надзора грађевински инспектор овлашћен да нареди решењем уклањање објекта или његовог дела, ако се објекат гради или је његово грађење завршено без грађевинске дозволе, док је одредбом тачке 10. истог става, прописано да је грађевински инспектор овлашћен и да нареди спровођење других мера, у складу са законом. Одредбом става 2. истог члана, прописано да се решење о уклањању објекта, односно његовог дела односи и на делове објекта који нису описани у решењу о рушењу, а настали су након састављања забележбе и чине једну грађевинску целину.

Одредбом члана 33. став 1. Закона о легализацији објеката ("Службени гласник РС" бр. 95/13...117/14) прописано је да се рушење објеката који су изграђени, односно реконструисани без грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу до дана ступања на снагу овог закона, неће се извршавати до правноснажно окончаног поступка легализације.

Полазећи од наведених законских одредаба и несумњиво утврђеног чињеничног стања, Управни суд налази да је тужени орган правилно одлучио када је у поступку, у коме није било повреда правила поступка, одбио жалбу тужиоца, имајући у виду да је и по оцени Управног суда првостепени орган правилно поступио када је у складу са цитираном одредбом члана 176. став 1. тачка 1. и 10. Закона о планирању и изградњи, тужиоцу наложио инспекцијску меру као у диспозитиву првостепеног решења, јер је спорни стамбени објекат изграђен без одобрења надлежног органа, које је било неопходно прибавити

пре отпочињања изградње, сагласно члану 110. Закона о планирању и изградњи. При том је правилно оцењен, као неоснован, навод жалбе којим се указује да је тужилац код Управе за планирање и изградњу града Ниша дана 17.06.2009. године издејствовао решење о одобрењу за градњу Уп бр. 351-8/2008-06. Ово стога што је његова важност престала, будући да тужилац није отпочео са грађењем објекта, односно извођењем радова у року од две године од дана правоснажности одобрења за изградњу, као што је и наведено у самом решењу о одобрењу за изградњу. Стога, тужилац на основу оваквог решења није могао да гради објекат, а околност да припрема нову документацију у циљу добијања грађевинске дозволе, није од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, имајући у виду да је тужилац био у могућности да надлежном органу поднесе пријаву извођења радова са главним пројектом.

Суд је ценио навод тужбе којим се указује да је тужилац у катастару непокретности уписан као носилац права својине на породичној стамбеној згради површине 61 м², са уделом 1/1, али је нашао да исти није основан, будући да то не одговара стварном стању ствари. Наиме, у списима ове правне ствари се налази фотокопија преписа Листа непокретности број ..., за К.О. ...-..., према коме је тужилац у катастру непокретности, који води Републички геодетски завод, на објекту - породичној стамбеној згради површине 61 м² у ул. ... бр. ..., уписан као држалац објекта изграђеног без грађевинске дозволе.

Суд је ценио и навод тужбе којим се указује да се у овој правној ствари имају применити одредбе Закона о легализацији објеката од 31.10.2013. године, јер је за њега повољан, али је нашао да исти није основан, имајући у виду да је исти донет после доношења другостепеног решења и да даје могућност да се решење о рушењу не изврши до правноснажно окончаног поступка легализације, али то није од утицаја на законитост оспореног решења и првостепеног решења донетог дана 25.10.2012. године, пре доношења Закона о легализацији.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 06.08.2015. године, II-9 У. 18521/13

Записничар
Сандра Пауновић,с.р.

Председник већа-судија
Ружа Урошевић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

CP/PP